

inbladt sig paa. Conseilspræsidenten blev valgt, for at føre den Forsfatning, som nu foreligger, igjennem, medens det Medlem, der stod imod ham, vilde lægge Forsfatningen alle mulige Forhindringer i Veien, og det i en Kreds, hvor Bondestanden har stor Indflydelse. Der er et andet Factum, som jeg ikke personligt har hørt om, men som jeg kjender fra en Mand af Bondestanden, til hvis Hæderlighed jeg sætter den Tillid, at han ligesaa lidt som nogen anden hæderlig Bonde for Partiformaal vil sige en Usandhed, og det er, at der imod en af de Bønder, som havde stemt for en Forandring i Juni-Grundloven, i hans Kreds i disse Dage er bleven reist en Modstand imod ham, som ogsaa var berettiget, naar man virkelig troede, at den var til Fordeel og Gavn; men efter alle Beretninger, som jeg har hørt, har det vist sig, at man kom til Erkjendelse om, at mange andre Bønder have indseet, at man maatte gaae ind paa en Forandring, og at den Tillid, som denne Mand tidligere havde nydt i sin Kreds, havde vedligeholdt sig. Hvad jeg bestandig med al den Varme, jeg formaaer, skal staae imod, er, at vi ved Vedtagelsen af Novemberforsfatningen skulde have givet vore Fjender et Paastub til at rykke ind i vort Land og overfalde os, og at det Parti, hvortil jeg har den Ære at høre, og som vedholdende har kæmpet for Frihedens Sag ligesaa varmt som det ærede Medlem for Holbæk, skulde have til Hensigt at fordrive Bondestanden herfra. Det vil glæde mig at see hæderlige Bønder paa mange Pladser, thi jeg er overbevist om, at de ville stemme efter deres bedste Overbeviisning; men det glæder mig ikke at see Mænd, der repræsenterer Bondeinteresserne og søge at vække Bøndernes Lidenskab og Had.

Formanden: Jeg skal dog i Anledning af den ærede sidste Talers Ytringer bemærke, at, da det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) fremførte de Udtalelser, hvortil det ærede Medlem sigtede, kunde jeg ikke opfatte dem anderledes end som fremsatte i al Almindelighed og som ikke indeholdende nogen Sigtelse mod Medlemmer her i Salen, og imedens det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds holdt sit

Foredrag, gjorde jeg ogsaa paa givne Anledning den Bemærkning, at jeg antog, at det ærede Medlem ikke ved sine Ytringer havde sigtet til Medlemmer her i Salen.

Tscherning: Jeg troede det ærede Medlem vidste, hvad ellers de Fleste vide, at næsten alle de europæiske Stormagter i Efteraaret 1863 sendte deres Gesandter hertil, for at formaae den danske Regjering til at tage Grundloven af 18de November 1863 tilbage, og at de foreholdt Regjeringen, at denne Forsfatning vilde blive et Paastub, hvis Berettigelse de ikke ganske kunde mistjende, til at angribe Staten. Dette troer jeg, ligger for som en Kjendsgjerning. (Vilke: Monrad tilbød at tage Forsfatningen tilbage!). Det ærede Medlem her bagved siger, at Monrad tilraadede at tage Forsfatningen tilbage; men det maatte i det Dødblik betragtes som næsten intetsigende, naar man først skulde have Landet organiseret i Valgkredse o. s. v., for derefter for den nye Forsamling at forelægge et Forslag om at tage Forsfatningen tilbage. Naar Krigen hænger over Hovedet, naar der er Spørgsmaal om en hurtig Afgjørelse, saaledes som der da var, og uden hvilken overhængende Fare neppe Gesandter fra de forskjellige Magter i Europa med stor Velvillie vare sendte herhen, kan man ikke vente at faae sex Ugers Anstand for at faae et Spørgsmaal af den Art afgjort. Jeg gjentaager, at det ligger for som almindeligt anerkjendt, at man ved Siden af de Angreb, man gjorde paa den ene Side af det, der holdt det danske Monarchie sammen, nemlig Arvefølgen — det indrømmer jeg, og det sagde jeg ogsaa før — tillige benyttede Grundloven af 18de November 1863 som Paastub, idet man sagde om denne Lov, at den udfondrede Holsteen, medens det var en Betingelse, hvortil man var kommen i 1852, at Holsteen og Slesvig begge skulde være i Monarchiet og staae paa lige Fod ligeoverfor Kongeriget. Jeg har ikke sagt, at det var berettiget, men jeg har sagt, at det var et Paastub, og jeg siger endnu, at ikke alene Fjenden benyttede det, men ogsaa Vennerne stjøde sig bagved det. Jeg tør sige, at dette ligger aldeles klart for, og at Ingen tør benægte det.